

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام الله عليكم استاد طاهرزاده. در دستگاه «هر چه هست، اوست» با درک باطن باطن باطن در نماز، وقتی می‌گوییم: الحمد لله الذی هدانا لهذا ... یا الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولاية مولانا امیرالمومنین و ... از حالت اینکه گوینده اوست خارج می‌شوم. در این مواقع چه باید بکنم؟ سایه حضرتعالی متعالی □

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این‌جا است که باید متوجه شد حضرت محبوب در عین احدیت و بیکرانگی، «صمد» است و «مقصود» که باید به سوی او روانه شد در عین حضور در آغوش بیکرانه او. و عبادات ما جهت رفع حجاب این نوع حضور است تا احساس کنیم به سوی او می‌رویم که از همه به ما نزدیک تر است ولی حجاب‌های دنیایی مانع احساس این حضور است. و عبادات این حجاب‌ها را کم و کم تر می‌کند تا آن‌جا که می‌یابیم حتی او است که از زبان بنده حمد خود را می‌کند. عرایضی در این رابطه در بحث سوره «حمد» و سوره «توحید» شده است. موفق باشید

<https://lobolmizan.ir/search?search=%D8%B3%D9%88%D8%B1%D9%87%20%D8%AD%D9%85%D8%AF&tab=sounds>

<https://lobolmizan.ir/sound/962#sound-row-4073>